

REDACTIA:

și

ADMINISTRATIA:
Bathányi ateza Nr. 2

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunei.

Concurs, inserțiuni precum și taxele de abonament se trimit Administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICEASCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

PRETUL
ABONAMENTULUI:
PENTRU

AUSTRO-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.
Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.PENTRU ROMÂNIA ȘI
STRĂINATATE:Pe un an 14 franci.
Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franci.Telefon pentru oraș și
comitat Nr. 286.

Din slăbiciunile noastre.

Ne plângem și jeluim pe toate cărările, că în viață, în traiul nostru, unul din cele mai de căpătenie neajunsuri este, lipsa de clasă mijlocie, de clasă muncitoare cu aşa zisul plug de aur al industriei și comerțului.

Cu adevărat, meseria și comerțul sunt acele mijloace de producție, cari producând și procurând elementele necesare vieții, nu de materie primă, prin însăși învărtirea și prefacerea materiilor prime, aduce, adăuge în chip mult potențat la valoarea, la prețul și deci la câștigul de realizat pe urma producerii și circulației productelor de trebuință și de folos.

Astăzi nu cel ce stăpânește pământul, nu cel ce împarte dreptatea, învățatura sau poruncile de bună rânduială, nu aceștia reprezintă puterea și progresul, viitorul și înaintarea; adevăratul progres e în mâinile transformatorilor materiilor prime și comunicării, transportării acelora, cu un cuvânt a comerțului și industriei.

Negoțul și meseria, în mare, stăpânesc întreaga lume și rândurile dezvoltării vieții materiale; iar în mic, ele au ajuns să se grupă și asociată prin profesioniști, înlocuind massele muncitorilor, prin comunitatea de interes, chiar și puterea banului zăcător.

Această luptă mare începe să se desfășură în zilele neastre; o luptă mare, în pragul viitorului, o luptă, pentru fiecare din cele două tabere caută să se întărească, pentru a putea răzbăi, a biru și a stăpâni...

... și a lăsat Dumnezeu tot felul de bogății pentru folosul omului, pe pământ.

Și oamenii facut au așezămintele prin cari să fie păzite preceptele de mântuire, ale iubirei și frăției, ale vărușilor și milii.

Dar peste toate se ridică, purtat pe aripile bălaurului vremii, buciumând din răsputeri: Lupta pentru pâne!

Și cine-i acela care să se poată retrage din această luptă?

Omenimea întreagă e pornită pe această pantă și numai Dumnezeu știe, unde vor ajunge cei puțin armați, puțin pregătiți!

Toate neamurile și țările caută să se întărească, să se imulțească în avut, pe cele două terene lucrative, să-și sporească elementul luptător, care să se formeze, să se întărească, pentru a putea biru grelele zile de încercare, în lupta cea mare.

O facem oare aceasta și noi, cu fiu poporului nostru?

Scăpat din legătura gliei, ajuns stăpân pe sufletul și avutul său, poporul nostru credincios oare îndrumeați, pregătește, o parte măcar din fiu săi, pentru izbânda luptei mari din viitor?

Cu durere o mărturisim, n'avem temei, chiag, nici pomeniri decât de bresle din trecut, bresle, care se stâng, la suful însotirilor timpului modern.

Iar copiii nostri?...

Încercări s'au făcut! Si dacă nu în toate privințele avem a ne plânge, amarnic tâng ne cuprinde, din o anumită privință sufletul.

Iată, lămurirea ce avem de dat aci:

Sunt zeici? Sunt sute de copii de ai poporului nostru, la meseria și la negoț în orașul nostru; și în care oraș de ținut românesc nu-s?

Ce armadie de luptă pentru înaintare prin muncă și vrednicie!

Dar nu numai a brațelor forță este azi izvorul de putere și înaintare, ci și a minții luminoare, a inimii căldură, și peste tot a sufletului hrănă, și alipire la cele părintești, la cele strămoșesti, dau vigoare conservării și înaintării...

Si cum văzurăm, mulți părinți gânditău să schimbe odraslelor lor plugul de lemn cu aşa poreclitul plug de aur, dar — durere... căci mai rămân din acești mici, odată crescute, în legea tatălui și limba maicii? Si cine se gândește să le toarne în suflet credința și mândria pentru limba și legea lor?...

Cu sufletul măhnit privim în față tristei, dureroasei și jalnicei prevăstiri (după faptele de până aci), — că în luptă mare, ce vine... ce se pregătește, în depărtare, ce se va angaja între minci și ban, nu vor prea fi de cei ce să aducă acasă cu trofee biruinței osanale, în limba și legea noastră...

S. Secula.

Evoluția și depravationismul.

b) Senzualitatea.

— Urmare. —

Idealitatea rădăcinantă în ideile estetice „frumos plăcut și bine” privită sub punctul de vedere al adevărului, care poate fi subiectiv și obiectiv, depinde dela concepția omului, pentru că modul de raționare în sine individual condiționează adevărul și aceste ideile estetice.

După cum norma de cugetare în sine privită poartă mai mult interesul subiectului, care raționează, sau criteriile obiectului scrutat, adevărul devine subiectiv sau obiectiv. Baza adevărului real însă totdeauna este cauza suficientă, ce ne motivează la anumite concluzii și-și astă cautela și criteriile ei în realul nescuza; dară și concepția nexului cauzal încă atârnă dela om, pentru că unul privește obiectele mai mult din partea subiectivă cum li convin, altul îiară din partea lor obiectivă cum i-se prezintă. Realitatea empirică ca atare prin nexul ei cauzal ascunde în sine nuda ei obiectivitate, dară descoperirea ei, care depinde încă dela om, după cele atinse poartă totdeauna ceva subiectiv în sine. De aceea noi nu putem să cu garantă de adevăr cum este lumea în sine, ci ceeace ținem despre dânsa, e mai mult aceea cum ea ne pare a fi și cum voim a cugetă despre dânsa. Omul având însă din cunoașterea lumei a trage folos teonoetic spre a se face prin cunoștință calităților lui Dumnezeu cunoscut și cu dispozițiile sale morale, cari li sunt de lipsă spre realizarea misiunii finale, de aceea aceasta vedere sceptică ne dărămă tot edificiul speculativ, căci dacă vederile noastre despre lume sunt subiective, atunci toate axiomele pozitive ne par lipsite de baza și garantă adevărului. Dară spre a ne măntui din aceasta încurcătură de tot neîndâmnică, care ne demoralizează în continuitatea concluziilor, nu avem decât să ne întoarcem la cel mai universal și natural punct de mâncare noetică. În relevările aduse am subliniat, că *toate acțiunile omului tend spre realizarea misiunii*, fără deosebire dacă stăruința nimerește sau greșește tinta, ceeace încă depinde dela subiect, cum și unde o căutăm. Privind deci obiectele noetice sub acest fundamental punct de vedere, din raportul lor față de realizarea misiunii noastre finale, adeca că o promovează sau o împede că, cu ajutorul acestuia odițional de determinare atributivă, le putem cunoaște, cum sunt în aceasta pri-vință; cel puțin că ca ființă empirice după legea adevăratiei finale ne este dat a cunoaște. Întrucăt toate acțiunile fizice și intelectual-etice sunt relative la acest corn ungular al eternului plan, ideea misiunii finale dominează toată viața și după a ei universal metru sunt dejudecat toate cele existente. De aceea această vedere practică nu cauță, că concepția să fie de deplin acord cu entitatea care este greu de pătruns, ci ea să fie de acord cu ideea misiunii finale, pentru a cărei realizare sunt toate cele esistente menite.

Dacă punem acest rezultat noetic alătura cu începutul scrutărilor și din aceasta comparație tragem concluzia stringentă ajungem la cunoștință pozitivă, că ideile estetice „frumos, plăcut” numai prin acordul lor cu ideea misiunei finale primește valoarea ideei bine, în sens obiectiv, căci ce subiectiv ne pare frumos și plăcut, obiectiv numai atunci merită acest atribut, când cele frumoase și plăcute sunt totodată și bune, și bune sunt numai atunci, când sporesc realizarea misiunii finale, altfel sunt rele. Prin urmare ideile estetice frumos și plăcut, ca să fie totodată și etice, trebuie să fie echivalente cu ideea bine, care în sine obiectiv înțeleasă este încă echivalentă cu ideea adevărării misiuni de asemene și gravitatea intelectual-morală spre acele idei numai sub premisa valoarei etice merită predicii de idealitate.

(Va urma).

V. Simiganoschi.

Reflexioni.

Sunt om de școală și lăcrămi mă cuprind când găndesc la soartea școalei românești. Atâtă jertfă că a adus sărmanul nostru popor pentru școală sa confesională, n'a adus nici eră popor în patrie să aducă și tot n'a fost destul.

Acum s'a umplut golul prin legea deja sancționată, care regulează salarele învățătoarești, și cu ele pe învățători. Toți simțim mâna gheioasă a acestei regulări; dar par că mai mult o simte învățătorul, căruia îi suride hainul ban.

Dar stai niște! Oare însănumă noua lege despărțirea fiziei de mamă, a școalei confesionale de biserică? Eu așa simtesc că nu. Duioasa sică va iubi mai mult pe mama întristată, decum a iubit răsfățata dragostei materne pe mama îndreptătoare.

Așa-mi sopește inima sfâșiată de soartea școalei noastre. Nu mă pot despărții de tipul dascălului român, a căruia cuprins a fost însușirea.

Se poate însă, că vor fi slăbiți în spațiu în lor. Trebuie să ne îngrijim de suplinirea lor. Biserică învățătoare trebuie largită.

De aceea nu sunt de părere confratului Terebent, ca să reducem parohiile, căci prin aceasta se restrin cadrele bisericiei învățătoare.

Din contră vom reveni la începutul nostru, la școală parohială. Si vom face această școală în biserică preamarind pe Dumnezeu. Pentru că un popor nu poate exista fără lumină și lumina e dela Dumnezeu, vom face școale parohiale, ca să lumineze sufletele credincioșilor. Si vor avea acele școale — despre a căror organizare ne vom ocupa la timpul său — atâtă putere, atâtă importanță și fond moral-cultural, ca și școalele de până aci.

A mai trăit poporul nostru fără școale potrivite după paragrafi, și au dat și acelea lumină și viață sufletelor, cum și îndrumare culturie.

È mare taina inimii. Inimile trebuie să le înălțim de biserică și de învățăturile ei sfinte prin spațiu în biserică învățătoare. A cui este inima, a aceluia este poporul.

Doar apostolii prin aceasta au cucerit lumea. Ori nu e o minune cum apostolii prin legea iubirii au biruit trufia unei lumi puternice cum era cea de pe vremea lor?

Și s'a curmat șirul misiunilor? Nu. A Domnului este minunea. Ea operează pretutindenea unde este credința mea. Credința să nu o perdem dar, că cu noi este Dumnezeu.

Prestul va trebui de acum înainte să înlocuiască și pe învățător, acolo, unde școala e perdută. Aceasta ne impune datoria a pune în primul plan cultura clerului pentru a putea largi prin aceasta activitatea pastorală. La aceea ca să fie cineva și preot și învățător se recere om întreg. Cât mai mulți, ca să nu rămână nici un neluminat și încâlzit de sinul bisericei.

Nu reducem dar clerul ci din contră îl largim, căci acum pe umerii lui a rămas întreagă sarcina conducerei poporului. Sămânța bună va răsări apoi și va aduce spicile traiului vieții, presupus este scris și văzut din istoria bisericei.

Sesiunile parohiale încă încă își vor avea rolul lor la susținerea preoției, fără a face prea multă vorbă despre ele. Ar fi fatal însă, dacă cu toate nevoiele noastre am tăbări asupra lor.

Al nostru rost este acum: ora et labora. Să ne rugăm lui Dumnezeu și să muncim, încrezîndu-ne amărată viața grației divine și rodului muncei noastre.

R. C.

(Romiu Etoregoriu)

Urmările beției.

— Urmare și fine. —

Zic bețivii, că beutura, mai cu seamă berea numește, dar nici aceasta nu e adevarat; adevarat e, că o parte a oamenilor beuturi începe a se îngrișă, însă aceasta grăsimile nu e sănătoasă, căci oamenii beutori, dacă se și îngrișă, sunt palizi și galfezi la față și sunt slabii de puteri; o altă parte a oamenilor beutori, dacă nu încep a se îngrișă, capătă tuberculosa sau oftica; deci oamenii înguști la pept, slabii la plămâni, mai cu seamă în timpul tinereței, tare trebuie să se păzească de beuturile alcoholice.

Unii beutori, mai cu seamă din clasa domnească, zic că înainte de mâncare a bea bere, rachie, ori coniac, face poftă de mâncare, dar nici aceasta nu e adevarat; din contră specialiștii au dovedit, că alcoholul împiedecă mistuirea mâncăritor și oamenii beutori sunt slabii mâncători, încep cu timpul a pierde pofta de mâncare, dar tot în aceea măsură capătă poftă de beut; de aici vine, că unii încep a se îngrișă, nu de mâncare, ci de alcohol, iarăș altii capătă oftica.

Toate fluidele alcoholice slabesc musculatura inimii, prin slabirea musculaturii se conturbă funcționarea regulată și ușoară a inimii, de aici vine de oamenii beutori răsuflare greu, unii capătă boală de inimă, iară la alții începe mineralizarea vinelor de sânge, aceasta e moarte sigură.

Specialiștii cu tot dreptul zic, că beuturile alcoholice slabesc mintea omului și puterea de gândire, de aici vine de căutărea omului bețiv, totdeauna e turbure; beutura slabeste memoria adeca puterea de a ființa minte; omul beutor ușor uită lucruri, de care alcum să aducă aminte, dacă n'ar bea, de aici vine, de oamenii beutori sunt slabii de socotă; alcoholul slabeste energia adeca tăria de voie; de aici vine de oamenii beutori devin nehotărîți, nu te poti încredere în vorba lor, devin trăndavi, leneși.

Specialiștii zic, că fluidele alcoholice cauzează catar de stomac și de mațe aduc cu sine reumatism de încheieturi, adeca umflătură dureroasă, a încheieturilor; zic dănsii, că din beuturile alcoholice se ca-

pătă aprinderi și boale; de ficit și de rârunchi, iar din boala de ficit și rârunchi vine boala de apă.

Nu e pe pământ om așa de tare, pe care să nu-l doboară alcoholul. Specialiștii au stabilit ca regulă generală, că consumarea beuturilor alcoholice gradat slabeste puterea corpului și din slabirea puterii de rezistență vin boalele; trupul omului bețiv e un cuib de boale, beutorii mai ușor se răcesc și capătă ușor boalele ce vin din răceală; tăvile sau canalele de respirare sau răsuflare sunt la dănsii atacate de catar.

Beuturile alcoholice împiedecă dezvoltarea corporală și mentală a omului, adeca împiedecă creșterea și întărirea trupului și împiedecă și înțeleptirea mintii, corpul omului crește și se întăreste cam până la al 24-lea an al vieții, oamenii tineri, cari din tinerețe încep a bea, rămân și la statură mai mici și mai slabii, și la minte mai mărginiți; cu cât începe cineva mai de tânăr a bea, cu atât rămâne mai slabănoș la trup și mai mărginit la minte, deci părinții, cari voesc, ca copiii lor să devină bine desvoltăți și la corp și la minte, bine să-i păzească de beutură.

Tare mic capital e sănătatea omului, cine vrea ca iute și de grabă să fie gata cu acest capital, ace-luia nu-i trebuie alta decât să înceapă a bea.

Oamenii, cari nu sunt specialiști și nu se ocupă mai din fundament cu observarea influenței beuturilor alcoholice asupra omului, aceia nici idee n'au căt de devăstătoare și stricăcioase sunt beuturile alcoholice asupra copiilor născuți din părinți bețivi.

Eacă ce am cedit despre urmările beției la copiii bețivilor.

Am amintit mai sus, cum că specialiștii au constatat că spiritul conține otravă; dănsii zic că aceasta otravă din omul bețiv să transplanează prin sânge în copiii, nepoții și străniepoții bețivului, până în a treia și de multeori și până în a patra generație.

Specialiștii au constatat, că copii oamenilor beutori rămân și la corp și la minte mai slabănoși, mai mărginiți decât copiii născuți din părinți nebeutori.

Copiii din părinți beutori mai ușor capătă tuberculoasa sau oftică, decât copiii din părinți nebeutori.

Copiii din părinți bețivi ușor capătă epilepsia, adeca boala aşa numită „âmețeală“ sau boala rea.

Statistica purtată în cazele de nebuni, adeca în azilele celor smintiți la minte, o mare parte sunt născuți din părinți bolnavi.

Specialiștii au constatat, că copii născuți din părinți bețivi sunt săraci de sânge, rămân și la trup și la minte slabănoși, palizi și galbeni la față, sunt bolnaviicioși, au mare închinare spre oftică, n'au viață lungă.

Femeile născute din părinți bețivi, fiind săraci de sânge, n'au atâtă lapte ca să-și poată lăpta copiii oricât de bine să ar hrăni ele; dintre mamele săraci de sânge, cele mai bogate își țin doică, iară cele mai săraci își hrănesc copiii sugători cu lapte de vacă din țigă de uiagă; însă laptele de vacă satu de alta vită pe deosebit nu e așa bun și potrivit pentru copilul sugător ca laptele mamei; de laptele de vacă sau de alta vită copiii sugători capătă boale de stomac și de mațe; dintre copiii sugători nutriți cu lapte de animal de cinci ori mor mai mulți decât dintre copiii lăptăți de mamele lor.

Omul mai mult crește în cel dintâi an al vieții sale, dela anul întâi începând omul în tot anul mai puțin crește; copii lăptăți de mamele lor în anul prim al vieții adeca în timpul suptului cresc mai bine și sunt mai tari, decât copiii hrăniți cu lapte de animal.

Femeile născute din părinți bătrâni fiind sărace de sânge, sunt bolnăvicioase, deci tinerii, când se căsătoresc bine să bage de seamă, ca să nu iee de soție fele sau neveste, ai căror părinți sau ante părinți au fost bătrâni.

Cine voește să aibă copii sănătoși, trebuie să se rețină dela beutură.

Natura a întocmit ca mama să-și lăpteze copilul; bine lucră contra cerinței naturei o pătește râu.

Pentru a cunoaște urmările rele ale beției asupra moralei și asupra verila omului nu trebuie să ceteam cărți și jurnale antialcooliste, destul dacă privim viața poporului nostru.

Vedem la Români cum la ospețe în birt sau crășmă, dupăce spiritul a tulburat mintea și iritat nervii; încep a se certă, ajung la bătaie, ba unii se și omoară, după aceasta urmează pierderea de timp, mai totdeauna zile întregi, pe la judecătorii, unde mai vin și inchisi și pedepsiți în bani, apoi după aceasta vin spesele cele mari cu advocați pentru apărare; aşa aduce beția cu sine sărăcia și demoralizarea.

Statistică criminală purtată la tribunalele criminale arată, că din cazurile criminale cum sunt bătăile, omorurile, jafurile, vătămarea de onoare, calomnia, aprinderile și celelalte din legea criminală 38 de per cente adeca 38 la sută vin din beție.

Statistică purtată despre consumul beuturilor spirtoase arată, că cu cât se bea la un popor mai mult, cu atât e mai sărac și demoralizat.

Sărăcia și demoralizarea nimicește caracterul și independența personală; omul demoralizat nu e stăpân pe soartea sa, e venal și coruptibil, mai totdeauna e un mincinos, la omul demoralizat mai de grabă ieșe la iveală partea animalică a traiului, adecă trăește astăzi bine, nu grijește pe mâne.

Vedem că o parte a oamenilor s-au pierdut avereia prin beție, vedem că unii nu dău înainte ori-cât ar munci pentru că cheltuiesc prea mult pe beutură; vedem pe omul fără socotă, fără învățătură, cum muncesc vara în căldură, iarna în frig, iară bîrtașul și negustorul de beuturi șede vara la răcoare, iară iarna la căldură și face avere din prostia bețivilor.

Nici un râu din lume nu s'a delăturat de odătă; omul dela naștere are înclinare spre lucruri rele; până când trăiește om pe pământ, până atunci nu vor inceta nici slăbiciunile omenești însă bine va fi de acela, carele mai de timpuriu, până nu s'a înecat în noroiul sărăciei și a demoralizării, va veni la minte și se va feri de beutură fără măsură, căci cu cât cheltuiește cineva mai puțin pe beutură, cu atât mai mult își păstrează sănătatea și avereia.

Dela Jafa la Ierusalim.^{**} Călătorie de Dr. Badea Cireșeanu.

— Urmare. —

Ramlă. În Lida nu stătu trenul de căt vr'o 5 minute, apoi porni spre „Ramlă” sau vechea „Râma” numită odinioară și „Ramataim”, locul nașterei și petrecerei profetului Samuel. Aici îl unse Samuel pe Saul ca întâiul rege al Israelitenilor. Cu privire la uciderea pruncilor din porunca lui Irod, profetul Ieremia rostise cu 6 sute de ani înainte de Hristos următoarele cuvinte: „voce în Rama s'a auzit, plângere și tanjurare mare; Rahela plângând pe fiul ei, nu voește a fi mân-

Din »Biserica Ortodoxă Română.«

găiată, căci ei nu mai erau”. Aceste cuvinte fură reproduse și de evangelistul Mateiu când arată fioroasa poruncă a lui Irod de a se nimici atâtea vieți ale pruncilor nevinovați, crezând că va nemeri și pe Hristos. Dar Rama se chemă pe timpul Măntuitorului și „Arimathea” despre care evangeliștii zic acestea: „iar făcându-se seara, a venit un om avut din Arimathea, nume Iosif, care și el fu discipol al lui Iisus. Acesta a venit la Pilat și a cerut corpul lui Iisus. Si Pilat a poruncit să se dea corpul. Atunci luând Iosif corpul, l'a înfășurat în giurgiu curat, și l'a pus într'un mormânt nou ai său, pe care îl săpase în piatră”. Iată dar de căte fapte ne aduce amintire acest orășel Ramla populat astăzi cu 2500 de locuitori. În aceste localități se văd și livezi de măslini în stare de uscăciune. Cei cari trăiesc pe aci se plâng de mulțimea gușterilor și șerpilor ascunși în scorburile maslinilor și printre pietre; dar aceste reptile nu sunt veninoase, cu toate că nu este tocmai plăcut a fi omul gădit de ele pe corp. Oamenii pe aci sunt deprinși cu aceste vietăți și le dau pace, ne mai ostenindu-se să le mai impuțineze; căldura, nisipul și pietrile ferbinți de soare, dau naștere la atâtea tărătoare.

Mergând mai departe spre Ierusalim, vegetația dispără și în locul ei sunt numai terenuri pustii și nisipoase; pe aci era vechiul desert „Şaron”. Dar dela Ramla înainte văzuiu și niște holde de porumb cu boabe albe și mărunte, însă cocenii nu erau mai înalți de căt un metru; iar ștuleții erau mici ca degetul. Negrești că nu poate fi o producție mai mănoasă întru că aicia nu ploaă decât în lunile de iarnă; iar puțina recoltă trăește din roua nopților.

Tot pe aci într'un loc, în stânga liniei ferate, erau și vr'o trei gramezi de spice de grâu; iar niște bieți săraci treerău cu boii acestă mică recoltă. Felul acesta de treerat era pe timpul lui Moisi, căci el a zis: „să nu legi gura bouului când treeră”.

Eu văzând această recoltă atât de săracă, mi-am adus eminte de frumoasa noastră Românie, de isvoarele ei, de munții Carpați plini cu brazi și ștejari, de câmpiiile noastre pline cu grâu, porumb și toate bunătățile, și imi am zis în gând: iată în ce raiu pământesc ne-a așezat Cel A Tot Puternic! Mi-am adus iarăși aminte de livezile noastre cu tot felul de roade, de florile cămpului, de pădurile și bogățiile pământului nostru, de cântecul păsărilor și de toate frumusețile firești date noiă cu îmbelșugare de Prea Bunul Dumnezeu! Iată noi, căt suntem de nerecunosători pentru acoste bogății, pe care eu nu le-am mai văzut în alte țări! Numai atunci când Români străbate munții și dealurile străine, mările și nisipurile uscate și părlete de soare din alte țări, își dă seama de frumuseția României, împodobită ca o grădină împărătească. La noi șirile de grâu stau în timpul verii pe câmpii întocmai ca niște movile; iar grâul se trimete în țările străine ca să astâmpere foamea celor flămânzi; tot așa și porumbul nostru se înalță sus ca niște păduri, iar ștuleții se pleacă în jos fiind mari și plini cu boabe! Dumnezeu fie lăudat în veci, pentru aceste daruri răvărsate asupra noastră!

Dar acele locuri ale Palestinei, de și nu sunt pline pre tutuindenea cu verdeță și holde bogate, totuși ele au mult mai mare însemnatate pentru neamul omenești, căci aci s'a născut Răscumpăratul lumii, pe aci au umblat sfintii lui apostoli, și tot aci s'a aruncat sămânța creștinismului. Din Palestina a răsărit lumina adevărului, și de aci a pornit stingerea paganismului!

În munții Iudeei. Întrărâm apoi către seară în munții Iudeei, asupra căroră în drumul nostru nu am

văzut nici un arbore, nici un sat, nici un istoric și nici o urmă de viață. Peste tot și pretutindenea era o tăcere mistică; chiar și iarbă lipsește cu desăvârsire în văi ca și pe coastele munților. Apoi îci și colo se deschideau peșteri în interiorul munților pietroși, pe unde își vor fi având cuiburi fiarele sălbătice; iar în timpurile vechi, în aceste peșteri își vor fi avut culecușul locuitorii acestor munte.

Stațiuni de ale drumului de fer, nu mai sunt în aceste locuri, căci nimenei nu se mai sue ori se mai pogoară din tren. O răcoare binefăcătoare și o adiere de vânt ușor, ne aducea veselie și putere prin văile acestor munte; iar trenul merge încet și în linii sărpuite. Pe aci am întrebat pe medicul din Suedia, unde se duc și ce caută în Palestina? El mi-a răspuns că e medicul orașului Betleem și acolo își are domiciul, căsnicia lui. L-am mai întrebat, cum a schimbat el Suedia cea răcoroasă, plină de ape și păduri, cu aceste locuri și atât de călduroase? Mi-a dat răspunsul, că în Suedia acum sunt atâtia medici și cărturari, în cat cu greu mai găsesc pânea cea de toate zilele. El era un bărbat liniștit, flegmatic, de vîrstă mijlocie și înzestrat cu multă răbdare ca orice fiu al rasei teutonice. De la dânsul apoi am cerut toate informațiunile asupra stării de acum a Palestinei și asupra locurilor ce trebuie să văd în pământul sfânt.

M'am mirat văzând că la fiecare wagon era căte un cavaz turc, cu armătura pe dânsul; unul dintre greci mi-a dat deslușirea că de multe ori se întâmplă în vagoane ceartă între Arabi și alte neajunsuri în mersul trenului. Cavazul avea rostul de a potoli neînțelegerile și a ține ordinea la întâmplări grele. Eu nu m'am mișcat din locul meu căci alții l'ar fi luat îndată.

Abia aproape de Ierusalim, se mai opri trenul la o gară mică ca un canton, aşezată pe un platou frumos. În imprejurime era puțină vie și verdeță; iar urme de vr'un sat în apropierea ierăși nu am văzut. Mă găndeam, cum trăește șeful stației în acestă pustietate? Si ce cugetări se mai petrec într'insul izolat de cealaltă omenire? Dar pentru o bucată de pâne, omul sufere teate și chiar cele mai mari neajunsuri. (Va urma).

CRONICA.

Distinție. Preacuvioșia Sa Archimandritul *Filaret Musta*, vicar episcopal în Caransebeș, a fost decorat din partea Majestății Sale cu corona de fer clasa III. Trimitem și noi din acest incident sincere felicitări ilustrului dignitar al bisericei noastre.

Dăruiri. Ioan Handa din Căcăreni a dăruit un rând de ornate în preț de 60 cor. sf. bisericii gr. or. rom. din Ghighișeni. Marian Cioflan din Ghighișeni alt rând de ornate, în preț de 70 cor. Magdalina Cocoș din Ghighișeni o evangeliu în preț - de 25 cor., - pentru ertarea păcatelor părinților. Le dorim pentru aceasta faptă creștinească mulți ani fericiti. În numele comitetului parohial *Teodor Gheban* învățător.

DI L. L. Carangiale, autorul „*Năpastei*“ și al „*Scriorii perdute*“ a scris două piese noi. Una e „*Titirica Sotirescu et C-nia*“ o spirituală comedie în 4 acte, țesută din tipuri și obiceiuri care stăpânesc viața politică și socială de azi a Românilor, iar ceealaltă e „*Urmășul*“, tragedie în 3 acte, din vremea lui Stefan Vodă, nepotul lui Stefan cel Mare. Ultima revizie o face autorul acum și apoi în curând le va da pentru Teatrul național din București.

Posta Redacțiunei.

Tr. T. în G. Nu putem publică căci ierăș te-ai incurcat în inconveniente și apoi, acolo sunt confrințele preoțești unde în camera caritatise pot discuta chestiunile ce preocupă preoțimea. Abiatrecutul dovedi, că pentru discuțiunea publică a acestei mari chestiuni suntem prea porniți, ca să nu zicem mai mult.

P. P. Bihor. Prea târziu! S.

Cronică bibliografică.

Biserica Ortodoxă Română 2. cuprinde: Chestiuni de actualitate pentru clerici. Budismul. Date sigure ce cuprind istoria peripețiilor prin care a trecut Bucovina dela 1777—1870. Contribuționi la Istoria Bisericească Biserica Ortodoxă Română din Transilvania și Ungaria. Sinodul din Iași sub Mitropolitul Iacob Putneanu. O anchetă la Seminarul Nifon. Ciprian. Călătoria mea la sf. Munte Athos, în Palestina și Egipt. Câteva cuvinte asupra Catecumenatului. Părintele S. Fl. Marian. Evangelia sau viața și învățătura Domnului nostru Iisus Hristos. Donațiuni.

Albina X. 36. G. Coșbuc: Simion Magul. Lul, Linneu. Grădinile școlare în sate. Nicolaescu-Stoinescu, Hidromelul. Moga, Lucrări agricole în lunie, la legume, vitele. Sfaturi, Înștiințări, Glume, Ilustraționi.

Tara Noastră. I. 23. Viitorul (comuna). Roitul albinelor. Scrisori către unchiașul. Cultivați legume! Despre curătenie. Din popor.

Foaia Școlastică IX. 11—12. Prelegerile noastre poporale. Explicarea serviciului divin. Reforme și înnoiri la învățarea seris-cetitului. Scrisori pedagogice. Ioan Rusu (Notiță biografică).

Luceafărul Nr. 11 cu următorul sumar: G. Murnu Momente antice din Roma. P. Dulfu Tocmeala (poezie). Al. Ciura Aduceri aminte. Din popor (poezie). Z. Bârsan Un vis (poezie). I. Constantinescu Din lumea celor mici. I. Borcea. Ifigenia în Taurida de Goethe. (Actul III. Scena III.) M. Cunțan Frații de cruce. Dări de seamă: Omer: Iliada, Episcopul Atanase al Românicului. Cronică: Domnii petrec, Fum, Un turneu de tearu, Hermania, Știri. Ilustraționi: Vederi din Capitolul din Roma, Satul în odihnă după Praxitele, Venera capitolină, Lupoaică cu Romulus și Remus.

La tipografia noastră diecezană se află spre vânzare »Atestate școlare« coala à 4 fil.

Ultima rugare.

Încă în anul 1904 am trimis mai multor persoane de elită cu rugăciunea de a mi-se vinde, exemplare din lucrarea mea: „*Un memoriu al lui Moise Nicoară*“. Cele mai multe din acele P. On. persoane nici după două modește solicitări, dintre cari, ultima dela 15 Maiu 1907, cărțile nu mi-le-au restituit, nici asupra prețului nu-mi dau nici o deslușire.

Această răsplată a muncii idealiste mi-a stors din condei ultima rugare: Dați celui ce se cuvin, ale sale.

Autorul S. S.

Concurs.

Prin aceasta se scrie concurs pentru ocuparea postului de **directoră la școala civilă gr. or. română de fete din Arad**, care totodată va avea să conducă și internatul de lângă aceeașă școală.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

- 1.) salar anul de 1000 coroane ;
- 2.) locuință și provedere completă în internat.

Dela recurențe se cere calificare de profesoră pentru școalele civile de fete și în special calificare de a putea propune limba română și germană.

Recursele sunt a se adresa până inclusivă în **1/14 Iulie a. c. Consistorului gr. or. român din Arad**.

Arad, din ședința consistorială plenară a senatului școlar, ținută la 17/30 Maiu 1907.

Consistorul gr. or. rom. din Arad.

Concurse.

Pentru conferirea a opt stipendii de căte 1000 coroane, din fundația *Trandafir*, se publică concurs cu terminul până la **1/14 August 1907**.

După dispozițiunile fundatorului, la aceste stipendii pot reflectă numai tineri români gr. orientali din tot cuprinsul mitropoliei noastre, cari au obținut calcul eminent în școale medii, și cercetează oare care universitate sau facultate.

Cererile de concurs sunt a se instrui cu atestat de botez, de paupertate, și de studii, și a se adresa *Consistorului mitropolitan* în Sibiu.

Sibiu 2/15 Iunie 1907.

Consistorul mitropolitan.

—□—

Pentru îndeplinirea parohiei vacante de **cl. I** din **Mezőteleged**, tractul Peșteșelui, cõtul Bihor, prin aceasta se publică concurs, cu termin de alegere pe **8/21 Iulie 1907**.

Emolumente: 1. Casă parohială cu supraediicatele necesare, despre ținerea cărora în bunăstare se va îngriji comuna bisericăescă; 2. Din complexul de 16 jughere, conform cărții funduare, 10 jughere pământ parohial, observându-se, că 4 jughere preotul viitor le va ceda, deocamdată, în folosul bisericii; tot asemenei alte două (2) jughere, în plata cantorului; 3. Birul și stolele uzuale; 4. Răscumpărarea, ca în trecut, a lucrului cu mâna; 5. Intregirea dela stat, conform eva-lificației alesului.

Doritorii de a ocupa această parohie, au să-și trimită documentele lor subscrise în necondiționat până la **1/14 Iulie 1907**, și cu observarea strictă a dispozițiilor Statutului-Organic și al Regulamentului pentru parohii, până cu 8 zile nainte de alegere, au a se prezenta în sfânta biserică ort. rom. din M. Telegd spre a-și arăta desteritatea în cant, tipic, slujba d-zească și oratorie.

M. Telegd, în ședința comitetului par. dela 3/16 Iunie 1907.

Iosif Roxin,
pres. com. parohial.

În conțelegeră cu: *Alexandru Muntean*, protoprezviter.

—□—

Petru Bogdan,
not. com. parohial.

1—3

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunei învățătoarești dela școala gr. or. rom. din **Saturău** (inspectoratul Halmagiu) prin aceste se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în foaia oficioasă „Biserica și Școala“.

Emolumentele începăcate cu acest post sunt: 1. Bani gata din cassa cult. 200 cor. 2. Ajutorul de stat votat cu Nr. 60.727 din 9 August 1906, în suma de 365 cor. 3. 10 șinice bucate jumătate grâu jumătate cuceruz prețuite în 100 cor. 4. Lemne de foc 6 stângeni din care este a se încălzi și școala 96 cor. 5. 33 litri fasole 8 cor. 50 gl. 6. Venite cantoriale 10 cor. 7. Pentru curatorat 6 cor. Spese de conferință 10 cor. și scripturistică 6 cor. 8. Cvarțir liber cu grajd pentru vite și grădină. Intregirea la 1000 cor. și cvinovenalele conform legii școlare din 1907 se va face cu ajutor de stat.

Alesul învățător se îndatorează a provedea și cantorul și școala de repetiție fără alta remunerare. Preferiți vor fi cei apti de a înființa cor vocal.

Doritorii de a ocupa acest post, sunt poftiți, ca recursele lor provăzute în sensul §-lui 60 din „Reg.“ adresate comitetului parohial din Saturău să le susțină în terminul susindicate P. O. Oficiu protoprezviteral în Nagyhalma.

Din ședință com. par. din Saturău ținută la 13/26 Mai 1907.

Traian I. Magier,
preot pres. com. par.

Ilie Vârșăndan,
inv. not. com. par.

În conțelegeră cu mine: *Cornel Lazar*, protoprezviter inspector școlar.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunei învățătoarești din **Oci** cu filia **Ocișor** inspectoratul Halmagiu se scrie prin aceste concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în foaia oficioasă „Bis. și Școala“.

Emolumente sunt: 1. În bani gata din cassa cult. dela Oci și Ocișor 440 cor. 2. Intregirea dela stat la 800 cor. ce s-a votat cu Nr. 58.677 la 14 Aug. 1906 în suma de 204 cor. 3. Lemne focali 14 metri □ din care este a se încălzi și școala prețuite în 64 cor. 4. Spese de conferință 16 cor. 5. Scripturistica 10 cor. 6. Cvarțir liber ca 2 chilii și cuină.

Cvinovenalul la timpul său dela stat se va cere. Alesul este îndatorat a provedea și catehizarea și cantorul fără alta remunerare. Sunt preferiți cei apti de a înființa și conduce cor vocal.

Doritorii de a ocupa acest post, sunt poftiți ca recursele lor provăzute cu documentele orig. în sensul §-lui 60 din Regulament pentru inv. adresate comitetului parohial în Oci să le susțină pe calea P. O. Oficiu protoprezviteral al Halmagiului (Nagyhalma) până la terminul susindicate; iar sub durata concursului să se prezinte în vre-o Dumineacă ori sărbătoare în sf. biserică din Oci spre a-și arăta desteritatea în cântări și tipic făcându-se astfel cunoscut poporului.

Din ședință comitetului par. din Oci dela 13/26 Mai 1907.

Ioan Giurgiu,
paroh pres. com. par.

În conțelegeră cu mine: *Cornel Lazar*, protoprezviter inspector școlar.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunei învățătoarești din **Talagiu** popiatul Halmagiului devenită în vacanță în urma penzionării învățătorului Filimon

Sirca, prin areasta se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în foaia oficioasă „Bis. și Școala“.

Emolumentele începătate cu acest post sunt: 1. Bani gata din cassa cult. 550 cor. 2. Pentru lemn de foc, din care este a se încălzi și școala 96 cor. 3. Pentru cantorat din cassa bisericii 40 cor. 4. Spese de conferințe tract. 10 cor. iar pentru adunarea gen. a reun. inv. 20 cor. 5. Dela înmormântări unde va fi posibil căte 1 cor., cari beneficii dă suma de 716 cor. Întregire la 1000 cor. și cvinvenalele se vor cere dela stat conform legii. Locuința în localitatea veche a școalei.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avizați, ca recursele lor adjuseate, conf. §-lui 60 din „Reg.“ cu documente originale să le adreseze comitetului paroh. din Talagiu sușternându-le P. O. Oficiu protoprezviteral al Halmagiului (Nagyhalmág) până la terminul de sus și sub durata concursului să se prezinte în sf. biserică din Talagiu în vre-o Duminecă ori sărbătoare, spre a-și arată desteritatea în cântări și tipic făcându-se cunoșcuți poporului. Alesul e îndatorat a prodevea și cantoratul.

Din ședința comitetului paroh. din Talagiu ținută la 3 iunie 1907.

Pavel Hardut,
preot pres. oom. par.

Vasile Oarcea,
inv. not. com.

În conțelegere cu mine: *Cornel Lazar*, protoprezviter insp. școl.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea definitivă a postului învățăresc dela școala confesională gr. or. rom. din **Valemare**, popiatul Halmagi, cõtul Arad se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în organul „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt: 1. Salarul în bani gata 270 cor. plus 130 cor. pentru bucate, de tot în bani gata suma de 400 cor.; 2. Pentru scripturistica 15 cor.; 3. Pentru curatoratul școalei 15 cor.; 4. Spese de conferințele învățătoarești și reunii 20 cor.; 5. Lemne pentru școala și inv. comuna se îndatorează a le aduce după trebuință din pădurea comunala. 6. Ajutorul de stat votat de Înalțul Minist. de culte și instrucțione publică cu dtto de 14 August 1906, Nr. 58676 în suma de 440 cor.

Alegândul învățător va avea îndatorirea a suportă cantoratul atât în, cât și afară de biserică fără altă remuneratie.

Dela recurenți se recere evaluația prea scrisă în §-ul 60 din Regulament, a produce estras de botez și atestat de serviciu de până aci.

Competenții vor avea a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică din Valemare spre a-și arată desteritatea în cant și tipic.

Preferiți vor fi cei apti de a înființa și conduce cor vocal.

Doritorii de a ocupa acest post au a sușterne petițiunile lor provăzute cu documentele premise în original comitetului par. din Valemare, pe calea Prea Onoratului oficiu protoprezviteral al Halmagiului (Nagyhalmág) comitatul Arad în terminul susindicate.

Dat în ședința comitetului parohial ținută în 14 Mai 1907.

Ioan Serac,
pres. com. parohial.

Mihail Oancea,
not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Cornel Lazar*, protoprezviter inspector școlar.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea definitivă a postului învățăresc dela școala confesională gr. or. rom. din **Iosășel-Baltele**, protopopiatul Halmagi devin în vacanță în urma morții fostului învățător Vasile Oarcea se efectuează concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt: 1) Bani gata 524 cor. 2. Folosirea a lor 4 jughere pământ al căror venit anual face cel puțin 80 cor. dărtile după acest pământ le va suporta alesul învățător. 3) Pentru lemn de cărări care are a se încălzi și sala de învățământ 9 cor., aducerea lemnelor în incinta școalei cade în sarcina comunei. 4) Pentru spese de conferințe învățătoreschi 24 cor. 5) Scripturistica 16 cor. 6) Locuința cu supraedificare în natură și grădină.

Pentru întregirea salarului inv. la 1000 cor. de loc după alegerea efectuată se va recurge la Înalțul Guvern.

Se notifică că atât locuința cât și celelalte beneficii alesul învățător le va beneficia numai dela **13 Septembrie** 907, căci până atunci cade în competența văduvei învățătoare.

Învățătorul ales se îndatorează fără altă remuneratie a conduce cantoratul în și afară de biserică, nu altcum a conduce și școala de repetiție fără alta remuneratie.

Cvinvenalul îl va primi numai după serviciul prestat de 5 ani dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avizați să-și susțină petițiunile lor provăzute cu documentele prescrise în original comitetului parohial din Iosășel pe calea Prea Onoratului Oficiu protoprezviteral al Halmagiului (Nagyhalmág) comitatul Arad în terminul susindicate, având tot în intervalul acestui termin a se prezenta în sf. biserică din Iosășel spre a-și arată desteritatea în cântare și tipic.

Preferiți vor fi acei recurenți, cari vor dovedi, că sunt în stare a forma cor vocal, pentru care servicii mai târziu vor fi remunerati.

Din ședința comitetului parohial ținută la 13/26 Mai 1907.

George Costina,
pres. com. par.

În conțelegere cu mine: *Cornel Lazar*, protoprezviter inspector școala.

—□—

1—3

Nr. 326/907.

Spre scopul conferirii de **stipendi** din „**Fundația lui Gozsdu**“ pe anul școlar 1907/8 pentru școalele medii, facultăți, universități și școalele de cadeți militari la armata comună și honvezi — se scrie concurs pe lângă următoarele condiții:

1. Conurenții să documenteze cu documente originale sau autentice de notari publici:

- a) că sunt fiii de cetățeni ungari și aparțin bisericei ortodoxe orientale române, spre care scop se recere estrasul din matricola botezașilor, provăzut cu clausula parohului competent, că și de prezent aparține la biserica greco-orientală română —
- b) că studiază cu succes bun la vre-un institut public din patrie, spre care scop au să substeașă studenții dela școalele medii atestatul despre anul școlar 1906/7, iar cei dala facultăți și universități idicele despre toate cursurile ascultate și respective documentul despre progresul făcut; că nici avereia

